

predsednik. Še le pred dvema letoma je odložil to delo. Kot katoliški mož je vzorno vzgojil svoje otroke, kateri so delovali v katoliških organizacijah, katerih napredek je pokojnemu bil vedno pri srcu. Ob grobu se je v imenu vseh poslovil od njega g. Vogrin, župan občine Zgornja Voličina. Vse je zajokalo ob tem prizoru. Moški zbor mu je zapel posmrtnico. Pogrebelci so nabrali lepo svoto za katoliške misijone, da spreobrnjene duše molijo za blagor rajnega. Priporočamo ga v blag spomin in molitev!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tu smo dne 18. 9. pokopali Franca Vrbnjaka, kmeta v Iho-vi. Veliko ljudi ga je spremljalo na zadnji poti. Domači dušni pastir je v nagrobnici naglašal, da je rajni blizu 20 let bil ihovski župan, poln ljubezni za blagor občine, 22 let je kot odbornik sodeloval pri naši posojilnici, ves vnet za njen napredek. Bil je skrben gospodar, posebno se je zanimal za sadjarstvo. Pri naši sadjarski podružnici je bil ves čas podpredsednik. Tudi krajevni Kmetijski zvezi je nekaj let načeloval. Za svojo družino je prelepo skrbel, zato ga bo ohranila v najblažjem spominu. Bil je povsod mož na svojem mestu, ki se je zvesto oklepal naših katoliških načel. Bog nam še daj mnogo enakih! Naj v miru počiva!

Libanja-Pavlovski vrh. Gotovo boste rekli, moji ljubi bralci, da so minila že leta, odkar se iz naše tihe dolinice ni nikdo oglasil. Čeravno sem s svojimi vrsticami nekoliko zostal, mi boste gotovo oprostili. Imamo namreč tudi pri nas nekaj važnih novic, katerih ne smemo kar tako za sebe obdržati. Imeli smo namreč blagoslovitev naše ljubke kapelice na Libanji, ki vsebuje v svoji notrajnosti krasno podobo Lurške M. božje in nad njo lep kip presv. Trojice, ročno delo pokojnega posestnika Škrinjarja, katerega zasluga je, da stoji tukaj to svetišče božje. Tudi sedaj so se vrli občani spomnili zlasti v tem letošnjem kritičnem letu, da bo treba dati prenoviti kapelico, kar spominja, da še nismo izgubili vere v Boga in njegovo presv. Mater. V prvi vrsti gre zahvala vlč. g. duh. svetovalcu Bratuškemu, ki je v lepem in jedrnatem govoru opisal pomen kapelice. Enako tudi vsem darovalcem, ki so z darovi in gradivom pripomogli k prenovitvi. Posebej pa

smo še dolžni zahvalo mladini, ki se je veliko potrudila, da je bila hišica njene blažene priprošnjice tisti dan vsa okrašena, še celo zvonik, tako da res lahko zapeli »Oltar ino stene, so vse plene, tako se Marija časti!«

Leskovec, Sv. Andraž / Halozah. Prostovoljno gasilno društvo za okoliš župnije Leskovec, Sv. Andraž v Halozah, ki obstoja že od leta 1928, še do danes nima svoje zaželjene brizgalne in potrebnega orodja. Zato se pač obračamo do vseh milosrčnih ljudi, ki imajo v tej fari svoje vinograde in tudi iz sosednje fare, ki so bližje meje, da nam priskočijo na pomoč z nekaj literčki vinskega mošta. Vsaka kaplica nam bo dobro došla, ker jo bomo potem prodali in za izkupiček zopet kaj nabavili, da pridemo prej do zaželenega cilja. Ne zavrnete torej našega nabiralca. Vsak, ki bo daroval za društvo, dobi od nabiralca potrdilni listek. — Odbor Prostovoljnega gasilnega društva.

Sv. Marjeta nize Ptuja. Lepa slovesnost se je vršila pri nas dne 20. septembra. Sedemdeseto leto je zaključila naša vsem znana Terezija Murk v Gorišnici, dobrotnica mnogotarih manj premožnih in podpornica dijakov. Da, res, 70letnica! Pa vam je urna kakor dekle, pa skrbna, kakor da bi imela namen živeti vsaj še 50 let. Izgleda pa — da se nič ne hlinim — gotovo za 20 let mlajša. Ni čuda, da je dobila od nekega ravnatelja in bančnega podjetnika iz Maribora čestitko k »štiridesetletnici«. Laskavo priznanje! Ob tej priliki so se gostje, od blizu in daleč zbrani, tudi spomnili domačih revežev in zanje zbrali znesek 480 Din, ki se je kar prihodnjo nedeljo med nje razdelil. Ta je prava katoliška akcija! Posnemanja vredno! Bog čuvaj našo slavljenko še vnaprej!

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Nedelja dne 2. oktobra nam bo ostala še dolgo v spominu. Obhajali smo ta dan kar dve slavnosti: god farnega patrona, Mihaelovo nedeljo, in blagoslovitev prenovljenega stolpnega jabolka ter križa. Križ in jabolko, ki se sedaj tako lepo lesketata v zlatem solnčnem sijaju, je pozlatal g. Zamuda iz Križevc, vrh stolpa pa ju je prav spretno montiral kleparski mojster Podhraški iz Slov. Bistrice. Izredno ljubeč je bil prizor, ko so belo oblečene deklice v proce-

siji med streljanjem in godbo nesle križ in jabolko pred cerkev, kjer je izvršil obred blagoslovitve domači g. župnik ob asistenci p. Konstantina Urankarja iz Maribora, kateri je tudi opravil sv. mašo in pridigo. Popoldan pa se je vršila v šolskih prostorih prav lepa Slomškova proslava. Uvodoma je pevski zbor zapel več lepih pesmi, nakar je govoril o Slomšku kot vzoru slovenske mladine g. Mirko Geratič iz Maribora. Fantje in dekleta prosvetnega društva pa so vprizorila igro »Pri kapelici«. Vsi igralci so svoje vloge prav častno rešili. Zlasti Jurček je vsem ugajal. Tudi Ivan, Repar, Metka in Lipa so se dobro vživeli v svoje vloge. Vrlim fantom in dekletom vso priznanje. Le tako aprej!

Frankolovo. Občinski odbor občine Frankolovo pri Celju je v svoji seji dne 8. sept. t. l. soglasno sklenil, imenovati vlč. g. župnika Čech Vaclava častnim občanom občine Frankolovo v srčno zahvalo za desetletno požrtvovalno dušnopastirsko delovanje in v hvaležno priznanje zaslug v blagor občine Frankolovo. Tozadavna, krasno v tiskarni sv. Mohorja v Celju izdelana diploma v dragocenem okvirju je bila izročena vlč. g. župniku na njegov godovni dan sv. Vaclava dne 28. septembra 1932. Čestitamo!

Sv. Jurij ob Taboru. Naša Katoliška akcija je v nedeljo dne 25. septembra priredila lepo Slomškovo slavnost s sledečim sporedom: Šolarji so deklamirali: Veselja dom, Angelj varuh, Kje sem doma in Dva potepena šolarja. Fantje so deklamirali: Veseli hribček, Zdravica Slovencev, Slovinc, tvoja zemlja je zdrava in Popotnica vojaška. Dekleta so prednašala: Zganjepisje in Večernica. Mnogobrojnimi poslušalcem se je pokazal Slomšek kot življenjepisec, ki je opisal zdravnika Ipavica in grofa Radeckega. Fantje in dekleta so čitali Slomškove pregovore, primerne fantom, dekletom in vzgojiteljem. Govorniki so slikali Slomška kot učitelja v nedeljskih šolah, kot učitelja, kako moramo svoj materni jezik ljubiti in spoštovati. Vsi poslušalci so peli lepe Slomškove pesmi: Veselja dom, En hribček, Zdravica Slovencev, Popotnica vojaška, Večernica in Misijonsko pesem. Poldrugo uro trajajočo proslavo smo sklenili s Slomškovim geslom: Sveta vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličavne narodne o-

med o izletu in o nepričakovani vrnitvi. Razgovor je krenil na druge zadeve. In baš to so bile reči, ki so duhovnika izredno zanimale. Govorili so o kamnu modrih, ki razodeva posestniku vse dragocene dijamante, bisere in dragulje sveta. Baš sedaj ga hrani neki nepalizijski samotar pod gorovjem Himalaja, ki ne zna, kaj bi naj počel z njim. Govor se je pletel okrog Harun al Rašida, katerega je obdaroval prerok z zemeljskimi dobrotami in krog puščavnika v arabski puščavi, katerega sta obiskala ob priliki zadnjega romanja v Mekko, ki poseda košaro, iz katere riž nikdar ne izgine.

Pred vrati kavarne so se poslovili, a svečenika sta pridigarja zopet povabila na kosilo za prihodnji večer.

Komaj se je Mohamed nekoliko oddaljil, že je prijel Ali tovariša za roko in mu pošepnil:

»Zakaj si se vrnil tako naglo? Pripoveduj!«
Polglasno je poročal Omar:

»Skrbelo me je radi Šefkije, katerega mi je dal seboj Sahib. Bil je pa prav spreten in povrh je še znal molčati. Tri pošiljke so že odromale.

Z železnico je šlo vse prav izborno. Tudi v Gudjeratu stoji zadeve dobro. Ako bi tamkaj tudi iskali, bi ničesar ne našli. Vse smo izvršili počasno in previdno. Prišla sva v vas. Mislim da v Songao, Indijci prebivajo tamkaj. Postavila sva se z našimi umetnostmi; našla sva tudi dva otroka, sta sicer nekoliko velika, to je njun edini pogrešek, sva mislila, sicer sta pa kakor ustvarjena za nas. Sta siroti, ki sta delali zdaj tu in tam, za kateri se ne bo zanimal živ krst.

Na povabilo, naj nama pomagata nesti nekaj časa košare, sta šla brez obotavljanja z nama. Ko smo bili dalje iz vasi, sva otroka pobasala v košari in jima zamašila usta. Mlavec je grizel ter vpil, a mu ni nič pomagalo. Daleč naokrog ni bilo nobenega človeka. Dobro četrte ure je bilo do voza. Naložila sva plen in se odpe-ljala. Med vožnjo sva izločila deco.

Do tukaj je šlo vse dobro. Deklica je jokala in fantek jo je skušal tolažiti. Slišal sem, česar bi rajši ne bil in kar nam lahko vse pokvari. Mlavec je rekel:

(Dalje sledi.)

stev, izvzemši letala. Tekom let je prevozil in prehodil 1.800.000 km, ne da bi se mu bilo kaj pripetilo. Tri dni si je ogledoval Genovo in okolico in nato se je odpeljal z istim parnikom v Njujork.

Samomor rablja.

Bivši angleški rabelj John Ellis si je prerazal v Rochdale z brit-vijo vrat in izkryavel. Poskus samomora si je privoščil že pred 8 leti. Ellis je obesil, odkar je bil v službi rablja od leta 1901 do leta 1924, 203 na smrt obsojene. Med žrtvami je bil poleg velikih zločincev irski nacionalist Roger Casement in več udeležencev irske vstaje.